

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2193/2016
08.12.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Лидије Ђукић, чланова већа, у правној ствари тужиоца Центра за социјални рад у ..., против туженог АА из ..., кога заступа пуномоћник Ивица Костић, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 179/16 од 21.04.2016. године, у седници већа од 08.12.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 179/16 од 21.04.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П2 298/14 од 20.11.2015. године, у ставу 1. изреке, утврђује се да је тужени извршио насиље у породици према ББ, као и према малолетној деци ВВ и ГГ, тако што је физички повређивао не само ББ већ и малолетну децу што је забрањивао контакте са ББ примарном породицом (мајком) ограничавао јој кретање, забрањивао јој шетње са децом као и обична дружења са пријатељицом и другим сродницима, закључавао је у стану, придруживао се увредама од стране свекра и свекрве без жеље да је заштити од таквих увредљивих квалификација. У ставу 2. изреке, забрањује се туженом да се приближава ББ, малолетним ВВ и ГГ осим по привременој мери суда на удаљености мањој од 100м. У ставу 3. изреке, забрањује се туженом у односу на ББ даље ограничавање слободе кретања или комуникације са трећим лицима, вређање као и свако друго дрско безобзирно и злонамерно понашање. У ставу 4. изреке, забрањује се туженом приступ у простор око места становања или места рада, као и вртића и школе коју деца похађају. У ставу 5. изреке, забрањује се туженом да на било који начин узнемирава ББ као и њихову малолетну децу и налаже му се да се уздржава од сваког дрског злонамерног и безобзирног понашања којим угрожава душевно здравље или спокојство супруге као и њихове малолетне деце. Мере заштите од насиља у породици одређују се на период од годину дана и могу бити продужене све док не престану разлози због којих су одређене. Тужени је обавезан да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 3.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 179/16 од 21.04.2016. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Врању П2 298/14 од 20.11.2015. године у ставу првом и петом изреке. Укинута је првостепена пресуда у ставу другом, трећем, четвртном и шестом изреке и у том делу предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење (очито је укинута првостепена одлука и у делу којим је одлучено о трошковима спора иако то у изреци другостепене одлуке није наведено).

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, нити повреде поступка на које тужени указује у ревизији.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је са ББ закључио брак 2006. године, с тим што је тужени рођен ... године, а ББ ... године. Тужени је завршио средњу техничку школу и у сталном је радном односу у фирми ДД у ... где остварује зараду од 23.000,00 динара месечно. У браку су им рођена деца и то ВВ ... године и ГГ ... године. По закључењу брака живели су у кући родитеља туженог. ББ се није слагала са свекром и свекрвом јер су је често вређали, а супруг АА је није узимао у заштиту. Током трајања брачне заједнице од стране супруга је трпела психичко а и физичко насиље и томе су присуствовала деца која су покушавала да мајку заштите. АА је забрањивао ББ да одлази код своје мајке, проверавао је њен мобилни телефон, забрањивао да са децом шета у град, повремени је закључавао а и често тукао. АА је понекад тукао и децу када су хтела да гледају цртани филм.

Полазећи од напред утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су нашли да у поступању туженог постоји насиље у породици те су то утврдили, првостепени суд је одредио више мера заштите од насиља у породици, а другостепени суд је у поступку по жалби задржао само ону меру која није у супротности са другом одлуком суда у поступку развода брака између ББ и АА.

Код напред утврђеног чињеничног стања, које се ревизијом не може побијати, правилно су закључили нижестепени судови да су испуњени услови из чл. 197. и 198. Породичног закона да се утврди постојање насиља у породици и да се према туженом, који је насиље извршио, одреди мера заштите од насиља која није у супротности са неправноснажном пресудом суда у поступку развода брака. Не стоји тврдња изнета у ревизији да је одлука суда заснована искључиво на мишљењу органа старатељства који се у овој парници јавља и као тужилац јер је пресуда заснована и на другим изведеним доказима – исказима саслушаних сведока, извештајима МУП-а који потврђују да је ББ више пута пријављивала

постојање насиља и слично. При свему томе ни закључци органа старатељства, који се по члану 12. став 1. Породичног закона бави пословима заштите породице, у оваквим споровима се не смеју занемарити, а они недвосмислено указују на то да је тужени насиље у породици извршио због чега је орган старатељства у неколико наврата закључивао да је ради заштите од насиља у породици нужно да се покрене одговарајући поступак. Породично насиље, па и када се оно не испољава у драстичнијем виду и када због њега нису наступиле озбиљне последице, као што је овде случај, не сме се толерисати.

С обзиром да се ни осталим наводима из ревизије, који су углавном усмерени на побијање утврђеног чињеничног стања, не доводи у сумњу правилност нижестепених одлука то је и одлучено као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа
судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић